

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ  
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ  
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ  
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ  
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ  
Міжнародної науково-практичної конференції  
(Суми, 19-20 травня 2016 року)



Суми  
Сумський державний університет  
2016

3) надати право здійснювати аудит на всіх стадіях управління державними ресурсами;

4) зміцнити незалежність та професійність членів Рахункової палати;

5) забезпечити публічність, гласність та відкритість у діяльності Рахункової палати, забезпечення вільного доступу громадськості до результатів її діяльності. Для цього необхідно забезпечити розміщення на офіційному веб-сайті Рахункової палати всіх аудиторських звітів та рішень колегії у повному обсязі, але за винятком тих документів, які містить інформацію з обмеженим доступом.

Висновки. Для подолання зазначених проблем та підвищення ефективності функціонування Рахункової палати існує, зазначені вище, два варіанти розвитку цього органу. Тобто, наділити Рахункову палату судовими повноваженнями, як це роблять інші країни Європи або створити головний орган фінансового контролю та аудиту, який не мав би аналогів, шляхом об'єднання з Державною фінансовою інспекцією. Такі заходи є необхідними, оскільки та фінансова ситуація в якій опинилася Україна, потребує фінансового контролю з боку компетентного та незалежного органу, який би наглядав за рухом державних коштів і надавав можливість слідкувати за його діяльністю громадськості. Така оптимізація контролюючих органів призведе до зменшення корупції яка є одним із головних пріоритетів державної політики України. Завдяки чіткому виконання своїх функцій Рахунковою палатою та оприлюднивши результати своєї діяльності, регулювання цього питання вийде на більш ефективний рівень.

#### ЛІТЕРАТУРА:

1. Булгакова С.О. Удосконалення державного фінансового контролю // Вісник КНТЕУ. - 2010. - №.1. - С. 28-32.

2. Закон України "Про рахункову палату": Редакція від 02.07.2015 № 576-VIII // Відомості Верховної Ради // [електронний ресурс] режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/576-19>

3. Дорош Н.І. Державний фінансовий контроль: зарубіжний досвід і шляхи вдосконалення // Фінанси України. - 2009. - № 1. - С. 47-53.

4. Чумакова І. Ю., Шульга Н. В. Державний фінансовий контроль : підручник / І. Ю. Чумакова, Н. В. Шульга; за заг. ред. О.А. Петрик. - К. : КНЕУ, 2013. – С. 8 - 12.

#### ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЕКСПЕРТА В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ

*Сітало Ю.С.*

*студент II курсу юридичного факультету*

*Сумського державного університету*

**Науковий керівник: Колекснікова М. В.**

*к.ю.н., ст. викладач кафедри АГПФЕБ юридичного факультету*

*Сумського державного університету*

Серед осіб, які сприяють здійсненню адміністративного судочинства особливе місце посідає експерт. Цей суб'єкт відіграє в адміністративному процесі забезпечувальну роль, оскільки виконує процесуальні функції лише допоміжного характеру, реалізує процесуальні дії, які допомагають розглядати публічно- правовий спір та вирішувати його по суті. Тому і вважається, що експерт сприяє здійсненню адміністративного судочинства, забезпечує його належну якість та повноту.

Як експерт може залучатися особа, яка відповідає вимогам, встановленим Законом України "Про судову експертизу" [1]. Відповідно до ст. 10 Закону України —Про судову експертизу], судовими експертами можуть бути особи, які мають

необхідні знання для надання висновку з досліджуваних питань. Судовими експертами державних спеціалізованих установ можуть бути фахівці, які мають відповідну вищу освіту, освітньо-кваліфікаційний рівень не нижче спеціаліста, пройшли відповідну підготовку та отримали кваліфікацію судового експерта з певної спеціальності. До проведення судових експертиз, крім тих, що проводяться виключно державними спеціалізованими установами, можуть залучатися також судові експерти, які не є працівниками цих установ, за умови, що вони мають відповідну вищу освіту, освітньо-кваліфікаційний рівень не нижче спеціаліста, пройшли відповідну підготовку в державних спеціалізованих установах Міністерства юстиції України, атестовані та отримали кваліфікацію судового експерта з певної спеціальності у порядку, передбаченому Законом України —Про судову експертизу[2].

Взагалі експерт не має ні матеріального, ні процесуального інтересу в результатах адміністративної справи - йому байдуже, на користь кого саме буде постановлено рішення по адміністративній справі, в якій він відігравав допоміжну роль. І хоча для суду висновок експерта не має обов'язкової сили та оцінюється ним за загальними правилами оцінки доказів, але сама процедура дослідження на науковій основі представлених судом об'єктів дає експертові, при його зацікавленості, підвищенні можливості для введення в оману суддів, а також осіб, які беруть участь у справі. Це створює об'єктивну необхідність виключення самої можливості участі експерта у судочинстві при наявності його прямої або побічної зацікавленості у вирішенні справи, а також при наявності інших обставин, що викликають сумнів у його неупередженості.

Адміністративно - процесуальне законодавство прямо закріплює такі види відповідальності експерта : дисциплінарну, майнову, адміністративну чи кримінальну.

Дисциплінарна відповідальність накладається тоді,коли експерт порушив вимоги законодавства України про судову експертизу та/або методичні вимоги під час проведення досліджень. Положенням про експертно-кваліфікаційні комісії та атестацію судових експертів визначає порядок притягнення судових експертів до дисциплінарної відповідальності. До судових експертів можуть бути застосовані такі дисциплінарні стягнення:

- попередження;
- зупинення дії Свідоцтва;
- анулювання Свідоцтва;
- пониження кваліфікаційного класу судового експерта (щодо судових експертів науково-дослідних установ судових експертиз Мін'юсту).

При обранні виду дисциплінарного стягнення комісія повинна врахувати ступінь тяжкості вчиненого проступку, обставини, за яких вчинено проступок, і результати роботи судового експерта за попередні роки.

Майнова відповідальність експерта настає у порядку та за правилами, встановленими цивільним законодавством, зокрема, ст. 1166, 1172, 1173, 1192 Цивільного кодексу України. Наприклад, у статті 1166 говориться: "Майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридичної особи, а також шкода, завдана майну фізичної або юридичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала"[3]. Тобто, якщо експерт через свою неправомірну діяльність завдав шкоду фізичній або юридичній особі, то всі збитки відшкодовуються експертом особисто і у повному обсязі.

Адміністративна відповідальність експерта передбачена ст. ст. 185-3, 185-4 Кодексу України про адміністративні правопорушення [4], а саме за:

- злісне ухилення від явки в суд;
- злісне ухилення від явки до органів досудового слідства або дізнання.

Кримінальна відповідальність експерта передбачена Кримінальним кодексом України, а саме у ст. 384, ч. 1 ст. 385 та ч. 1 ст. 387. Кримінальна відповідальність експерта передбачається за такі правопорушення:

— завідомо неправдивий висновок під час провадження дізнання, досудового слідства, здійснення виконавчого провадження або проведення розслідування тимчасовою слідчою чи спеціальною тимчасовою слідчою комісією Верховної Ради України або в суді;

— відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків у суді або під час провадження досудового слідства, здійснення виконавчого провадження, розслідування тимчасовою слідчою чи спеціальною тимчасовою слідчою комісією Верховної Ради України чи дізнання;

— розголошення без дозволу прокурора, слідчого або особи, яка провадила дізнання чи досудове слідство, даних досудового слідства чи дізнання особою, попередженою в установленому законом порядку про обов'язок не розголошувати такі дані[5].

Отже, експерт в адміністративному процесі несе відповідальність за різні порушення. Звісно, висновок експерта не завжди має обов'язкову силу, але все одно свою певну роль у вирішенні справи він відіграє. І, на мою думку, ця роль є доволі вагомою оскільки доволі часто винести рішення у справі вдається лише після отримання висновку експерта, який фактично вирішує справу. Саме тому питання відповідальності експерта є доволі актуальним та потребує якихось інновацій та покращень. Адже, наприклад, через певну неуважність чи особисту зацікавленість експерт може зробити свій висновок неправильно, що у свою чергу може призвести до дуже негативних наслідків.

#### **ЛІТЕРАТУРА:**

1. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07. 2005 р. № 2747// Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 35-36, № 37. – Ст. 446.
2. Про судову експертизу: Закон України від 25.04.1994 р. № 4038//Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 28. – Ст. 232.
3. Цивільний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. - 2003. - № 40-44.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення // Відомості Верховної Ради Української РСР. - 1984. - № 51. - Ст. 1122.
5. Кримінальний кодекс України. Верховна Рада України; Кодекс України, Кодекс, Закон від 05.04.2001 № 2341-III.

#### **ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ФІНАНСОВА СИСТЕМА» В УКРАЇНІ ТА ЗА КОРДОНОМ**

***Солонар А. В.***

*к.ю.н., доцент кафедри АГПФЕБ юридичного факультету  
Сумського державного університету*

***Уткіна М. С.***

*аспірантка кафедри АГПФЕБ юридичного факультету  
Сумського державного університету*